

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.234/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. december 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta, és kihirdette a következő

ÍTÉLETET

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. május 6. napján kihirdetett 10.B.32/2024/4. számú ítéletét megváltoztatja.

Az Terhelt1 vádlott terhére rótt lőszerral visszaélés büntette jogszabályi megjelöléséből mellőzi a Btk. 325. § (1) bekezdésére utalást.

A pénzbüntetés kiszabását mellőzi.

A szabadságvesztésbe beszámított bűnügyi felügyeletben töltött idő kezdő napját 2022. november 16., záró napját 2023. július 10. napjára módosítja.

A pénzösszegben kifejezett vagyonek Kobzás összegét 11 354 435 (tizenegymillió-háromszázötvennégyezer-négyszázharmincöt) Ft-ra leszallítja, egyúttal a vádlottól lefoglalt 764 825 (hétszázhatvannégyezer-nyolcszázhuszonöt) Ft-ra elrendelt visszatartást mellőzi, és erre az összegre is vagyonek Kobzást rendel el.

Az elkobzással érintett bűnjeleket az Nemzeti Szakértői és Kutató Központ a 29200-801/40793-1/2021. szak. és 29200-801/40793-4/2021. szak. számú szakértői véleményei alapján tartja nyilván az Országos Rendőr-főkapitányság kábítószer rendészete.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. május 6. napján kihirdetett 10.B.32/2024/4. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) bekezdés 4. fordulat, (3) bekezdés] és lőszerezéssel visszaélés büntette [Btk. 325. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) pont] miatt halmazati büntetésül 7 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre, 7 év közügyektől eltiltásra és 500 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Az elsőfokú bíróság a szabadságvesztésből engedélyezett feltételes szabadság legkorábbi időpontját a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg, rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban és a bünygyi felügyeletben töltött teljes időtartam beszámításáról, vele szemben vagyonelkobzást rendelt el, határozott továbbá a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról és az eljárás során felmerült bűnygyi költség megfizetéséről is.

[2] Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott és a védő a kiszabott büntetés enyhítése érdekében jelentett be joghatályos fellebbezést.

[3] A védő fellebbezése írásbeli indokolását arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott javára írható enyhítő körülményeket nem értékelte kellő súllyal. Kifejtette, hogy a vádlott már a nyomozati szakban együttműködött a hatóságokkal, és beismerő vallomása értékét nem rontja le a többi bizonyíték, mivel ha érdemben védekezik, az ügy évekig elhúzódhatott volna. A vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség nem jelentős: büntetlen előéletű, a bűnygyi felügyelet magatartási szabályait példásan betartotta, életvitele rendezett, két kiskorú eltartásáról gondoskodik. Az időmúlás jelentős, a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottsága okirattal nem bizonyított, és a kiszabott büntetés a bírói gyakorlathoz képest is eltúlzott. Mindezek alapján a védő a szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítésére tett indítványt.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2024. július 8. napján kelt BF.463/2024/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy a törvényszék a perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást, a beismerő nyilatkozat elfogadására is törvényesen került sor. Az elsőfokú ítélet a váddal egyező tényállást tartalmaz, és a cselekmény minősítése is megfelel a törvénynek. A törvényszék az enyhítő és súlyosító körülményeket túlnyomórészt feltárta, de további súlyosító körülményként kell értékelni a huzamosabb elkövetési időt és azt, hogy a vádlott többfajta kábítószerre követte el a

bűncselekményt. A középértéktől lefelé történő jelentősebb mértékű eltérést az enyhítő körülmények száma és nyomatéka indokoltá tették, a szabadságvesztés tartama eltúlzottan súlyosnak nem tekinthető, az alkalmas a speciális és a generális prevenciók célok elérésére. A közügyektől eltiltás és a pénzbüntetés kiszabása törvényes.

[5] Tévedett azonban a törvényszék akkor, amikor a terheltől lefoglalt 764 825 Ft-ot a vagyonekbevitel megfizetésére visszatartotta. Egyrészt ez a rendelkezés szükségtelen, mivel az elkobzott vagyon törvény eltérő rendelkezése hiányában az államra száll, másfelől a terheltnek kiadandó dolog visszatartásáról lehet rendelkezni. Erre a pénzösszegre azonban a bíróság vagyonekbevitelt rendelt el, ezáltal az a terheltnek nem adható ki. Az ítélet nem tartalmazza a vádlott személyi körülményeit, azokat a másodfokú eljárásban pótolni kell, de az ítélet több egyéb kiegészítésre is szorul, így pontosítandók a vádlott személyes adatai (mert a fiktív lakcímet álláspontja szerint feltüntetni szükségtelen), a kábítószer-kereskedelem tárgyát képező amfetamin pontos törvényi besorolása, a pénzbüntetésre és az elkobzásra irányadó jogszabályhelyek megjelölése is.

[6] Mindezek alapján az ügyészség arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a vagyonekbevitelre vonatkozó rendelkezéseket javítsa, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[7] A másodfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen a védő perbeszédét az írásban benyújtott fellebbezésével egyező tartalommal adta elő. Hangsúlyozta, hogy a vádlott büntetlen előélete az életkorával együtt már komoly hatású enyhítő körülmény, és a kábítószer mennyisége, valamint a kábítószer-kereskedelemmel eltöltött idő sem igazolja a büntetési célokon túlmutató joghátrányt. Kitért arra, hogy a lőszerezéssel visszaélés nem hozható összefüggésbe a kábítószerrel kapcsolatos cselekménnyel, így annak nincs komolyabb tárgyi súlya.

[8] A vádlott felszólalásában és utolsó szó jogán tett nyilatkozatában megbánását hangsúlyozta, illetve azt, hogy igyekszik hasznos tagja lenni a társadalomnak.

[9] A védelem enyhítést célzó fellebbezése más okból részben eredményre vezetett.

[10] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdése értelmében csak a fellebbezéssel támadható részében bírálta felül, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság Terheltl vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát végzéssel elfogadta, így a fellebbezés a bűnösség megállapítása és a váddal egyező tényállás és minősítés miatt a Be. 580. § (2) bekezdése alapján kizárt, valamint, hogy a védelem kizárólag a kiszabott büntetés mértékét sérelmezte [Be. 583. § (3) bekezdés a) pont]. A Be. 590. § (5) bekezdése alapján ugyanakkor a korlátozott felülbírálat kiterjedt a hatályon kívül helyezést eredményező feltétlen és relatív eljárás szabálysértések vizsgálatára, a bűnösségre vont következtetés okszerűségére, és a

bűncselekmény minősítésére is. Ezen túlmenően az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdésben írtak alapján felülbírálat alá vonta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket, illetve ilyen rendelkezések meghozatalának szükségességét is.

[11] Ezen vizsgálat eredményeképpen az ítéltábla megállapította, hogy a büntetőeljárás megszüntetésének Be. 567. § (1) és (2) bekezdésében írt okai nem állnak fenn [Be. 607. § (1) bekezdés], továbbá, hogy a törvényszék a Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt abszolút, illetőleg a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti relatív, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabályt nem sértett. Az előkészítő ülésen a vádlott figyelmeztetése hiánytalanul megtörtént, beismerő és tárgyalásról lemondó nyilatkozatának elfogadására a Be. 504. § (2) bekezdésében írt törvényi feltételekkel került sor, és az e törvényhely (3) bekezdésével is összhangban állt.

[12] Az ügy érdemi elbírálására ki nem ható eljárási szabálysértést követett el az elsőfokú bíróság a vádismertetés során. A Be. 502. § (1) bekezdése szerint az előkészítő ülésen a vádismertetés a vád lényegének ismertetésére, a vádat alátámasztó bizonyítási eszközök megjelölésére és az ügyészség büntetéskiszabási indítványának előterjesztésére terjed ki. A Be. 502. § (2) bekezdése szerint védelmi indítványra a vád lényegének ismertetése mellőzhető, vagyis a másik két tartalmi elem (a bizonyítási eszközök és a mértékes indítvány) ismertetésétől még erre irányuló indítvány esetén sem lehet eltérni. Ehhez képest a törvényszék már eleve kizárólag a mértékes indítvány ismertetésére hívta fel az ügyészt, majd védelmi indítványra mellőzte a vádirat ismertetését. Ez az eljárás nem felel meg a hivatkozott perrendi szabályoknak, azonban mivel az kihatással nem volt az ügy elbírálására, az ítéltábla kizárólag a szabálysértés rögzítésére szorítkozott.

[13] Az ügyészség alappal mutatott rá arra, hogy az elsőfokú ítélet – eltérve a Be. 561. § (3) bekezdés *b)* pontjában rögzített előírástól – nem tartalmazza a vádlott személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket. A BH2022. 34. számon közzétett eseti döntésben írtakra, a Be. 561. § (3) bekezdés *b)* és *c)* pontjának szabályára figyelemmel – tekintve, hogy a személyi körülményekre vonatkozóan megállapított tények és a bíróság által megállapított tényállás az ügydöntő határozat két különböző tartalmi egysége, a megalapozottsági követelménynek kizárólag a Be. 561. § (3) bekezdés *c)* pontja tekintetében kell fennállnia – a korlátozott fellebbezés és a korlátozott felülbírálat a személyi körülmények kiegészítését, helyesbítését nem akadályozza.

[14] Ezért Terhelt1 vádlott személyi körülményeit a másodfokú bíróság a vádlott nyilvános ülésen történt meghallgatása és az ügyiratok tartalma alapján a következők szerint pótolja: iskolai végzettsége az általános iskola nyolc osztálya, szakképzettséget nem szerzett, a cég1 alkalmazásában áll betanított munkásként, havi jövedelme 250 000 Ft, vagyona, tartozása nincs, nőtlen, élettársi kapcsolatban él, élettársa könyvtárosként dolgozik, havi jövedelme 400 000 Ft, egy kiskorú és egy nagykorú, de nappali tagozatos oktatásban részt vevő gyermeke eltartásáról saját háztartásában gondoskodik, rendszeres orvosi ellátást igénylő betegsége nincs, más büntetőeljárás nincs ellene folyamatban, büntetlen előéletű.

[15] Az elsőfokú bíróság – a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozata, annak elfogadása és az azzal összhangban álló ügyiratok alapján megállapított, és a Be. 591. § (2) bekezdés *a)* pontja, illetve a Be. 606. § (3) bekezdése szerint irányadó tényállásból, melynek megalapozottságát a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta – okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, és a cselekmények minősítése is törvényes.

[16] A jogi minősítés tekintetében csupán két kisebb pontosítás szükséges. Az elsőfokú bíróság a lőszerrel visszaélés büntette jogszabályi megjelölésében a Btk. 325. § (2) bekezdés *a)* pontja mellett (ami a vádlott által elkövetett cselekményre irányadó helyes jogi minősítés) feltüntette ugyanezen szakasz (1) bekezdését is. Ehhez képest a Btk. 325. § (1) bekezdésében rögzített lőfegyverrel visszaélés és a (2) bekezdésben rögzített lőszerrel visszaélés két külön alapesetnek tekintendő. Az, hogy a (2) bekezdés a büntetési tételkeretet illetően visszautal az (1) bekezdésre, csupán egy tényállássegyszerűsítési céllal alkalmazott jogtechnikai megoldás, ami a két alapeset között nem teremt olyan logikai kapcsolatot, amely indokolná az (1) bekezdésre utalást akkor, amikor a vádlott kizárólag a (2) bekezdés elkövetési tárgyaként definiált lőszerre követte el a cselekményt. Megjegyzendő, hogy a vádirat a cselekmény minősítését helyesen, az (1) bekezdésre utalás nélkül tartalmazta. Ezt a hibát a másodfokú bíróság javította az ítélet rendelkező részében.

[17] Az ügyészség helyesen mutatott rá arra, hogy a vádlott cselekményeivel érintett kábítószeresek közül az amfetamin jogszabályi megjelölése nem pontos, ugyanis azt az 1979. évi 25. törvényerejű rendelettel kihirdetett, a pszichotróp anyagokról szóló, Bécsben, az 1971. évi február hó 21. napján aláírt egyezmény mellékletének II. Jegyzéke tartalmazza, nem pedig a törvényszék által hivatkozott Egységes Kábítószer Egyezmény. A törvényszék vizsgálta azt is, hogy a hatályos anyagi jogi normákra figyelemmel is kábítószernek minősülnek-e az elkövetési tárgyak, e körben pontosan hivatkozta az ellenőrzött anyagokról szóló 78/2022. (XII. 28.) BM rendelet jegyzékeit, és helyesen állapította meg, hogy a kábítószer büntetőjogi fogalmában bekövetkezett változások nem érintik a vádlott által elkövetett cselekmények minősítését.

[18] Az elsőfokú bíróság által számba vett büntetéskiszabási körülmények több kiegészítésre és pontosításra szorulnak.

[19] A törvényszék álláspontja szerint a vádlott beismerő vallomásának nyomatéka csekélyebb, mivel a bizonyítékok enélkül is rendelkezésre álltak. A beismerő vallomás enyhítő hatásának ilyen korlátozását az 56. BK vélemény nem ismeri, az kizárólag a tettenérésnek tulajdonít hasonló jelentőséget. Ugyan jelen esetben a vádlott elfogása tekinthető akár tettenérésnek is, hiszen ekkor foglaltak le tőle nagyobb mennyiségű kábítószer, de a nyomozó hatóság előtt tett vallomása a vele kapcsolatban álló vásárlók beazonosítását elősegítette. Ezen kívül a beismerő vallomás enyhítő hatása azért is jelentősebb, mert az a bűnösség elismerésével és a tárgyaláshoz való jogról történő

lemondással párosult, így nagymértékben meggyorsította az eljárás lefolytatását. Ezért a vádlott által tett beismerő vallomásnak a nyomatéka jelentős volt.

[20] Az ítéltábla egyetértett a védelemmel abban, hogy a vádlott javára kell értékelni az időmúlást is. Az kétségtelen, hogy a bűncselekmények elkövetése óta eltelt bő három év az irányadó büntetési tételkeretre figyelemmel nem tekinthető jelentősnek. Azonban arra is figyelemmel kell lenni, hogy a vádlott az eljárás nagyobb része alatt személyi szabadságot érintő bírói engedélyes kényszerintézkedés, jelesül letartóztatás, illetve ingatlan elhagyását tiltó bünyügyi felügyelet hatálya alatt állt. Ez a tény az időmúlásnak nagyobb nyomatékot kölcsönöz (56. BK vélemény III/10. pont).

[21] A védő helyesen mutatott rá arra is, hogy a vádlott két gyermeke eltartásáról gondoskodik, ami további enyhítő körülmény.

[22] További enyhítő körülményként kellett értékelni azt a tényt is, hogy a vádlott által kereskedés céljára megszerzett és tartott kábítószeres nagyobb részét a nyomozó hatóság lefoglalta. Így ezek a kábítószeres nem kerültek ki a kereskedelmi forgalomba, amiből az következik, hogy a vádlott cselekménye korlátozottabb mértékben volt alkalmas a jogtárgysértésre.

[23] A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság súlyosító körülményként értékelte a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát. Az 56. BK vélemény III/11. pontja szerint a bűncselekmények elszaporodottsága súlyosító körülmény akkor, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Az iránymutatás nem várja el a kriminálstatisztikai adatok felsorakoztatását, elegendő, ha a köztudomás kiterjed az adott bűncselekmény elszaporodottságára. Az kétségtelen, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények aránya az össz-bűnözésen belül évek óta hasonlóan magas arányú, így az nem állapítható meg, hogy a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutatna. Az azonban köztudomású tény, hogy a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények elsősorban a nagyvárosokra jellemzőek, és ennek megfelelően Budapesten, illetve az agglomerációs településeken lényegesen magasabb számban fordulnak elő, mint az ország többi részén. Erre figyelemmel az ítéltábla az ilyen bűncselekmények elszaporodottságát súlyosító körülményként értékeli.

[24] Az ügyészség alappal kifogásolta, hogy a törvényszék nem értékelte súlyosító körülményként a huzamosabb elkövetési időt. Az irányadó tényállás szerint Terhelt1 vádlott 2019 nyaratól 2021 novemberéig foglalkozott különböző típusú kábítószeres kereskedelmével. A kereskedéssel elkövetett kábítószer-kereskedelem rendszerességet feltételez, ami pedig viszonylag hosszabb időn át tartó elkövetést. Azonban a vádlott cselekményével lefedett kb. 2,5 év már olyan hosszú időtartam, ami messze meghaladja a

hasonló bűncselekményekre jellemző elkövetési időt, ezért az további súlyosító körülményként értékelendő.

[25] Arra is helyesen mutatott rá az ügyészség, hogy a vádlott több fajta kábítószerrel készletezett. A kábítószer-kereskedő kínálatának ilyen jellegű szélesítése fokozza a bűncselekmény társadalomra veszélyességét, mivel az eltérő hatásmechanizmusú kábítószerekre szélesebb körből toborozhatók vásárlók, így nagyobb piacot tud lefedni a kereskedő. Ezért ezt a tény is súlyosító körülményként kell értékelni.

[26] A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői állásponttal, amely szerint a vádlott cselekménye „egy elkeseredett, talajt vesztett életszakaszhoz köthető múltbeli jogellenes cselekmény”. A vádlott az irányadó tényállás szerint 2,5 éven keresztül folytatta kábítószer-kereskedői tevékenységét, több esetben kilós kiszerezésekben szerzett be és adott tovább amfetamint, csak a nála lefoglalt mennyiség többszörösen meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát is. Ez nem tekinthető egy kisebb botlásnak, és a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyességet sem teszi elhanyagolhatóvá.

[27] Azzal sem értett egyet a másodfokú bíróság, hogy a bűnügyi felügyelet magatartási szabályainak betartása enyhítő körülményként értékelendő. A büntetőeljárás során elrendelt kényszerintézkedések szabályainak betartása a terhelt kötelessége, azért előny neki nem jár, hanem a szabályok megszegését szankcionálja az eljárási törvény.

[28] A védő hivatkozott arra is, hogy a vádlott büntetlen előélete és idősebb életkora együtt nagyobb súlyú enyhítő körülményként értékelhető. A büntetlen előéletet a törvényszék – helyesen – enyhítő körülményként értékelte. Az idős kor akkor tekinthető enyhítő körülménynek, ha az legalábbis eléri a nyugdíjkorhatárt (56. BK vélemény II.4. pont), a vádlott esetében erről nincs szó. Ezért az ítéltábla e körben nem látta indokoltnak az elsőfokú ítélet korrekcióját.

[29] A fentiek szerint kiegészített büntetéskiszabási körülményekre figyelemmel sem tartotta indokoltnak a másodfokú bíróság a törvényszék által kiszabott szabadságvesztés büntetés enyhítését. Az kétségtelen, hogy a vádlott személyi körülményei kedvezőek és a beismerő vallomásnak is nagyobb nyomatéka, valamint a lőszerezéssel visszaélés konkrét tárgyi súlya rendkívül csekély, de mindez csupán annyi ellensúlyt képez az általa elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyához képest, ami a középértéktől lefelé történő eltérést indokolja. A vádlott 2,5 éven át folytatta kábítószer-kereskedői tevékenységét, rendkívül nagy mennyiségben árusított több fajta kábítószerrel, és a beazonosított fogyasztók száma sem tekinthető jelentéktelennek. Az ilyen módon elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetése konkrét tárgyi súlya – szemben a védő érvelésével – az átlagost lényegesen meghaladja, ami a törvény szigorának alkalmazását indokolja. Ezért az ítéltábla nem látott okot az elsőfokú bíróság által a büntetési tételkeret alsó harmadában kiszabott szabadságvesztés büntetés mérséklésére.

[30] Az elsőfokú bíróság Terhelt1 vádlottal szemben pénzbüntetést szabott ki a Btk. 50. § (2) bekezdése alapján. Ez a törvényhely akkor teszi kötelezővé a pénzbüntetés kiszabását, ha a vádlott haszonszerzés céljából követte el a bűncselekményt, őt emiatt határozott ideig tartó szabadságvesztésre ítélték, és megfelelő jövedelme vagy vagyona van. Ez utóbbi feltétel jelen ügyben hiányzik. A vádlottnak vagyoni nincs, havi nettó jövedelme 250 000 Ft, amely összeg jelenleg a tisztas megélhetéshez szükséges havi jövedelem alsó határának felel meg, ráadásul azt a vádlott a szabadságvesztés megkezdésével el is veszíti. Erre figyelemmel az ítéltábla azt állapította meg, hogy a vádlott nem rendelkezik a pénzbüntetés kiszabása szempontjából megfelelő jövedelemmel, ezért a pénzbüntetés kiszabását mellőzte.

[31] Az elsőfokú bíróság alapvetően törvényesen rendelkezett az előzetes fogvatartásban és bűnügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról, azonban nem vette figyelembe azt, hogy a vádlott 2022. november 15. napján szabadult a letartóztatásból, így ezt a napot teljes egészében a letartóztatás idejéhez kell számítani. Ezért ennek a naptári napnak a bűnügyi felügyelet időtartamához történő hozzászámítása nem indokolt, azt a következő naptári naptól kell számítani.

[32] Az elsőfokú bíróság ítélete tényállásában azt rögzítette, hogy Terhelt1 vádlott a kábítószer-kereskedelemből összesen 12 119 260 Ft bevételre tett szert. Az is pontosan szerepel az elsőfokú ítéletben, hogy a vádlottól elfogásakor a kábítószer értékesítéséből származó 764 825 Ft-ot foglaltak le. A tényállás és a vagyonek Kobzásra vonatkozó ítéleti indokolás megfogalmazásából az következik, hogy az előbbi összeg a teljes kábítószer-kereskedelemből származó bevétel, és ennek egy része a vádlottól lefoglalt készpénz (elsőfokú ítélet [7], [13] és [31] bekezdés).

[33] Azt a törvényszék helyesen ismerte fel, hogy a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján a teljes kábítószer-kereskedelemből származó bevételre vagyonek Kobzást kell elrendelni, azonban azt tévesen teljes egészében pénzösszegben kifejezve rendelte el a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján, annak ellenére, hogy a bűncselekményből származó vagyonek egy része lefoglalásra került. A lefoglalt pénzösszeg kapcsán azért is törvénysértő az ítéleti rendelkezés, mert a Be. 323. § (1) bekezdése alapján kizárólag a terheltnek kiadandó dolgot lehet a vagyonek Kobzás biztosítására visszatartani, márpedig ez feltételezi a lefoglalás megszüntetését, és a terheltnek való kiadásról szóló rendelkezést a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja és a Be. 321. § (1) bekezdése alapján. Ezeket a rendelkezéseket az elsőfokú bíróság elmulasztotta.

[34] A fenti hibákat a másodfokú bíróság úgy korrigálta, hogy a lefoglalt pénzösszegre vagyonek Kobzást rendelt el, ezzel egyidejűleg a pénzösszegben elrendelt vagyonek Kobzás összegét a lefoglalt pénzösszeg levonása után fennmaradó részre korlátozta.

[35] Az elsőfokú bíróság a kábítószeres és a kábítószer-kereskedelem során eszközként használt vagy erre szánt tárgyak elkobzásáról törvényesen rendelkezett, azonban a kábítószeres tekintetében elmulasztotta feltüntetni a Btk. 72. § (1) bekezdés c) pontját.

[36] Ezen kívül a rendelkező részben elmulasztotta feltüntetni a kábítószeres és a kábítószerrel szennyezett bűnjelek vizsgálatát elvégző szakértői vélemények számát. Erre az elkobzás végrehajtása érdekében van szükség. A lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 78-86. §-aiban rendezett szabályozás lényege szerint a kábítószeres, illetve az azzal összefüggésbe hozható anyagok lefoglalása esetén a központi adminisztrációt az Országos Rendőr-főkapitányság végzi. Minden, a bűnjelekkel kapcsolatos eljárási cselekményről az ORFK-t kell értesíteni, és a szakértői vizsgálat után a bűnjeleket az országos rendőrfőkapitány által kijelölt szervezeti egységhez kell átszállítani. Az ORFK a lefoglalás adatai és a szakértői vélemény alapján vezeti a nyilvántartásait, ezért az elkobzásról szóló rendelkezésbe a lefoglalást végrehajtó nyomozó hatóság megnevezése és a bűnügyi szám mellett bele kell írni a szakértői vélemény számát is. Ezt a hiányt az ítéltábla pótolta.

[37] A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[38] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2024. december 11.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Raczkó Katalin s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 10.B.32/2024/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.234/2023/9. számú ítéletében foglalt változtatásokkal 2024. december 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. december 11.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Takácsné Veres Tünde

bíróági ügyintéző